

در طول ۴۰ سال گذشته بیش از سه هزار فیلم سینمایی ساخته شده است، اما از این تعداد، سهم دانشمندان ایرانی نزدیک به صفر است.

سال ۲۰۱۸، از نظر سطح علمی و تعداد مقالات علمی ارائه شده پیشرفت چشمگیری داشته است و با مجموع ۶۴۷۴۴ مقاله پانزدهمین کشور دنیا از نظر سطح علمی لقب گرفته است. (منبع: روزنامه فرهیختگان) و ...

یک منتقد و کارشناس سینمایی بی طرف و بی غرض، در مواجهه با سینمایی که بازنمایی اش از این واقعیت برجسته اجتماعی کشورش «تقریبا هیچ» است، حکم خواهد داد که این سینما به «سانسور» مبتلاست.

دریغ یک سوژه جذاب

تصویر فرایندهای علمی و زندگی دانشمندان یک سوژه بسیار جذاب و مهیج برای سینماست! اینکه در کشورهای صاحب صنعت سینما به ویژه هالیوود و بالیوود به این موضوعات پرداخته می شود یک دلیل مهمش قطعاً وجود جاذبه دراماتیک ذاتی در این موضوعات است که می تواند به ویتربین سینمای کشورها تنوع و کثرت ببخشد و موجب بالا رفتن فروش سینما و چرخش چرخ های اقتصادی در آن کشورها گردد.

درام است؛ اینکه خانواده اش چه کمک ها و همراهی هایی با وی کردند، اینکه چه موانعی بر سر راه او بود و چگونه این موانع را از سر راه برداشت و ... همه شاخص های دراماتیکی هستند که جنبه های زیبایی شناختی وسیعی دارند.

هویت بخشی و تزریق احساس افتخار ملی

اما جدای از این مسائل، پرداختن به زندگی دانشمندان یک کشور در سینما و تلویزیون به طور غیرمستقیم موجب هویت بخشی، افزایش وطن دوستی، وحدت ملی و ... می گردد.

یکی از نشانه های ملی شدن سینما در یک کشور، نمایش شخصیت های بزرگ یک کشور در عرصه های مختلف است؛ شخصیت هایی که می توان آن ها را قهرمان ملی لقب داد؛ از پهلوانان قهرمان گرفته تا شخصیت های نظامی شجاع تا بزرگان سیاسی و همچنین نخبگان علمی. سینمایی می تواند تعلق خودش به یک سرزمین را اثبات کند که دغدغه اصلی اش معرفی این گونه شخصیت ها در آثار باشد.

مشکل کجاست؟

اما سوال اساسی این است که چرا با وجودی که ایران ما یکی از دانشمند خیزترین کشورهای جهان بوده است اما در هنر هفتم کمتر به این سوژه ناب و طلایی پرداخته شده است؟ به چه دلیلی به رغم ظرفیت این موضوع مهم برای غنابخشی دراماتیک و غنی سازی محتوایی اما مدیران سینمایی و فیلمسازهای ما کمتر رغبتی به

سینما وقتی به عنوان یک عنصر اجتماعی و فرهنگی - و البته سیاسی و امنیتی و اقتصادی - مهم و موثر شکوفا می شود که به مسائل غیرمعمول و خارق العاده زندگی فردی و جمعی بشر بپردازد. سینمایی که سراغ موضوعات پیش پا افتاده و دم دستی می رود، درجای زنده و به جایی نخواهد رسید. یکی از عوامل امنگیزه بخش به سینماگران جهان برای گرایش به ترسیم زندگی دانشمندان در فیلم ها، همین خارق العاده بودن زندگی آن هاست؛ اینکه یک انسان به ویژه در سرزمینی چون ایران چه مرارت ها و تلاش هایی را به خرج می دهد و چگونه زندگی می کند تا در نهایت به قله موفقیت علمی می رسد، خودش یک الگو برای